

a

naš aero

Celje, 30. XII. 1977

Št. 6

Misli, ki se porajajo v tem novoletnem času, so veseleje obarvane, dopuščajo olepševanje posameznih dejanj in trenutkov, ki smo jih doživeli v preteklem letu. Dovoljujejo si celo pohvaliti se z uspehi, ki niso bili ravno »uspehi«, pa naj si bo to v službi ali doma. In te misli, včasih nečimerne in domišljave si dovoljujejo celo pozabljati ali negirati ne-uspehe ali celo poraze. Delo pa ostaja in vedno znova zahteva od nas, da ga opravimo z vso odgovornostjo in ne dopušča nobenega iluzornega gledanja na njegove rezultate, pa najsi je čas še tako slovesen in prazničen. Zato bomo morali v letu 1978 krepko zavihati rokave, da bi opravili vse tisto delo, ki se bi kopičilo pred nami, pa najsi bo to v službi, doma ali na področju političnih organizacij.

Mnogokrat bo težko, kot je bilo v letu 1977, morda bomo kot delavci in samoupravljalci tudi dvomili vase, v svoje odločitve in dejanja, vendar nam ob zavesti, da živimo v družbi, ki nam dopušča svobodno in demokratično odločanje, dvom ne bo pretežak in odločitev ne pretežka. Trudili se bomo in delali dobro. Zakon o združenem delu pa nam daje še večje pravice in seveda tudi dolžnosti.

Vendar bo delo težko, morda težje kot je bilo doslej. Za nas še posebno. Saj smo se odločili za vrsto investicij. Investicije pa so povezane z našim bodočim razvojem in tako tudi z našim boljšim jutrišnjim dnem.

Doma pa, doma bomo poskrbeli za veselo novoletno praznovanje. Otroke bomo peljali na obisk k Dedku Mrazu, če ta ne bo prišel kar sam domov. Veseli bodo in veseli bomo tudi mi.

V letu 1978 pa se bomo potrudili in si vzeli čas za tiste, ki jih imamo radi in odšli z njimi na sprehod ali na športno igrišče. Saj nam bo tako življenje bogatejše in lepše za vrsto doživetij, drobnih in morda nepomembnih, pa vendarle lepih. Treba se je tudi za to »potruditi«, kajti, žal, nobeno veselje in zadovoljstvo ne pride samo.

Rekli boste, saj to vendar ni nobena novoletna čestitka, to je samo naštevanje dolžnosti. Pa ni tako. Samo spomniti smo vas želeli na to, kaj nas čaka. Namesto zaključka pa bi vam zaželeli čim več zdravja in osebnega zadovoljstva v letu 1978.

SREČNO!

Uredništvo vašega časopisa

Drage bralke in bralci!

Tako! Pa smo prišli do konca. Ampak samo letošnjega leta. Prihodnje leto pa zopet veselo na delo, pero v roke in še se vam bomo lahko redno oglašali vsaka dva meseca. Veliko dela nas čaka na področju informiranja. Žal se ne da pomagati. Čas in razmere so takšne, ko morate biti kot dobri samoupravljalci seznanjeni z vsem, kar se dogaja v delovni organizaciji. To pa vam lahko nudimo tudi preko naših sredstev informiranja.

Potrudite se, berite Informacije in Naš Aero, pa čeprav so včasih suhoparne in dolgočasne. Sodelujte v našem glasilu, obveščajte nas o vsem, kar je zanimivo tudi za ostale člane kolektiva, ne le za vas. Le-tako bomo našli skupen jezik. Informacije pa bodo zanimivejše in prijetnejše za branje.

Naj se ob tej priliki zahvalim vsem stalnim sodelavcem našega časopisa, članom uredniškega odbora in glavnemu ter odgovornemu uredniku in vsem delavcem TOZD Grafike, ki so skrbeli, da Naš Aero redno prihaja med vas.

Pa na svidenje v prihodnjem letu.

Janja Završnik

DRAGI AEROVCI! TOKRAT SEM VAM PRINESEL ČAROBNO PALICO ZA USPEH STABILIZACIJE IN TUDI ZA USPEH NA DRUGIH PODROČJIH SEVEDA V ŽELJI, DA VAM JE V LETU 1978 NEBI BILO TREBA UPORABLJATI!

DIREKTORJEVA BESEDA

Bliža se konec leta. Ponovno bomo za nekaj dni prekinili delovno vzdušje, da bi se v dobrem razpoloženju poslovili od starega in vstopili v novo leto. Ta prehod iz enega v drugo leto nas vedno pripelje do razmišljanja — kaj smo v preteklem letu naredili in seveda, kaj nas, ob kopici dobrih želja in čestitk, v naslednjem novem letu čaka.

Delali smo veliko. Na vseh področjih gospodarjenja — v proizvodnji, prodaji in raziskavi tržišča, razvoju novih proizvodov in intenzivni investicijski dejavnosti. Skrbno smo spremljali sprejete stabilizacijske ukrepe, razpravljali o produktivnosti, delovni disciplini, organizaciji poslovanja. Skrbeli smo za urejeno finančno poslovanje v duhu novih predpisov, da bi zagotovili nujna sredstva za kritje tekočih in investicijskih potreb. Posebno mesto v našem delu, ki je splošnega, družbenopolitičnega pomena v nadaljnjem razvoju samoupravne ureditve, je vsekakor uvajanje novih, družbenoekonomskih odnosov na osnovah Zakona o združenem delu. Mnogo smo preverjali tekom leta potek del, ocenjevali, govorili o slabostih, o nedoseženem in prihajamo do zaključka, da je vsak od nas dal svoj delež za uspešen zaključek sprejetih nalog v preteklem letu.

Planirali smo povečanje obsega proizvodnje v vseh naših TOZD. Začetek leta je nakazal, da delo ne bo lahko. Novi predpisi glede možnosti preskrbe s surovinami iz uvoza so potrdili pravilnost odločitve, da moramo usmeriti svoje delo v zagotovitev domačih surovin predvsem pri reprodukcijemskem materialu, ki ga trošimo v velikih količinah.

Največji izpad proizvodnje smo imeli v samokopirnem papirju, predvsem AC papirju. Planirano predelavo surovega papirja iz Medvod količinsko nismo dosegli, kar je ob velikem povpraševanju tržišča bil osrednji problem proizvodnje v Kemiji Celje. Skupen napor strokovnih delavcev iz Medvod, razvojne službe in TOZD Kemija pri osvojitvi proizvodnje kvalitetnega osnovnega pa-

pirja za premazovanje v AC, je dal spodbudne rezultate. Proti koncu leta predelava v Angliji normalno poteka in nam ta rezultat zagotavlja uspešen začetek celotne proizvodnje novega obrata AC v Celju.

V Šempetru je tekom leta povečana proizvodnja novih vrst samolepilnih trakov, normalno teče v večjih količinah proizvodnja cink-oksidgega papirja, ki s svojo kvaliteto zadovoljuje širok krog odjemalcev. V obratu strojegradnje smo dosegli lepe rezultate. Dejstvo je, da stroji, delo naših delavcev, danes obratujejo ne samo pri nas, ampak celo v drugih deželah, kamor smo jih izvozili.

Z izpopolnjeno strojno opremo si je Grafika zagotovila večjo realizacijo predvsem na področju samolepilnih etiket. Ista ugotovitev velja za bakro in flekso tisk, z uspešnim sodelovanjem z drugimi tiskarnami je s težavami zadovoljevala vedno večje tržne zahteve pri neskončnem tisku.

Proizvodnja v novi tovarni papirja se normalizira. Izboljšanje kvalitete in vedno večje

število specialnih vrst papirja nam daje možnost za večje koriščenje domačega papirja v finalizaciji v ostalih proizvodnih obratih. Osvojena je proizvodnja zadnjega lista AC.

K vsem tem proizvodnim rezultatom so prispevale svoj delež ostale službe, da ne bi posebej omenjal in upam na uspešen zaključek poslovnega leta.

Intenzivna investicijska dejavnost OZD Aera, ki je prisotna že nekaj let, se je tekom leta 1977 »preselila« v Celje. Gradbena dela na novem obratu AC papirja so v zaključni fazi. Montaža opreme je v teku. Ponosni smo na nov objekt, ki ima tretman prioritete investicije v Celju, saj je največja investicijska naložba na področju industrije v občini. Z izgradnjo AC obrata zaključujemo naš reprodukcijski kompleks od predelave celuloze in proizvodnje papirja do dodelave v finalne izdelke v kemični in grafični predelavi.

Omenil sem že pomembno 1. leto izvajanja Zakona o združenem delu. Prav na osnovah, ki jih omogoča zakon, smo tekom leta pripravili več samoupravnih sporazumov o sodelovanju v širšem slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Pripravljen je sporazum o

združevanju dela in sredstev s trgovino. 127. člen zakona določa dolžnost delavcev za osnove in merila za delitev sredstev za OD. Sporazum o skupnih osnovah in merilih, ki urejuje tudi pridobivanje, ugotavljanje in delitev dohodka, je pripravljen in bo na referendumu do konca leta potrjen. Vsi ti pomembni akti nam nakazujejo nadaljevanje intenzivnega dela tudi v naslednjem letu.

Gospodarski načrt za leto 1978 predvideva povečanje realizacije za približno 30 %. Čaka nas zahtevno delo, če upoštevamo nove pogoje in danes še veliko nejasnosti na področju zunanjetrgovinske menjave, predvsem pri uvozu reprodukcijskega materiala. Uspeh poslovanja je močno odvisen od preskrbe z materiali. Pričetek proizvodnje AC papirja naj bi bil prispevek k izboljšanju naše devizne bilance.

S skupnim dogovorom, hitrim prilagajanjem zahtevam trga in odgovornim delom upam, da bomo uspešno opravili nove naloge v letu 1978.

V novem, 1978. letu, pa želim vsem članom Aera veliko delovnih uspehov, sreče, zdravja in zadovoljstva v domačem krogu. Milan Zupančič

Pred nami so občni zbori OOS

Statutarni dogovor o organiziranosti in delovanju sindikatov obvezuje sindikalno članstvo in sindikalne organizacije ter njihove organe, da svoje delovanje ocenjujejo in načrtujejo na letnih skupščinah oziroma občnih zbora. Izvršnim odborom osnovnih organizacij sindikata poteče triletni mandat in glede na to moramo do konca januarja 1978 opraviti občne zборе v OOS in v februarju 1978 konstituiranje konference OOS.

Priprave na občne zборе zahtevajo veliko dela in osebnega prizadevanja nosilcev sedanjih funkcij v izvršnih odborih, pri čemer mora neposredno in konkretno sodelovati konferenca sindikatov OZD. Statutarni dogovor opredeljuje tudi naloge, ki jih je treba opraviti na občnih zbora in sicer:

1. Občni zbori morajo sprejeti obračun oziroma oceno dela še za akcijske in kadrovske usposobljenosti, za delovanje v celotnem mandatnem obdobju, to je od zadnjega občnega zbora dalje.

2. Na podlagi temeljite in kritične ocene sedanjega delovanja je treba pripraviti delovno usmeritev OOS za prihodnje mandatno obdobje s poudarkom na nalogah, ki so pred nami.

3. Na tej podlagi je potrebno že v pripravi na občne

zборе tudi izvoliti delegate v izvršne odbore OOS. Pri tem je treba izhajati iz kritične ocene delovanja vsega članstva OOS, zlasti pa izvršnega odbora kot celote in posameznih delegatov, ki v njem delujejo.

4. Zagotoviti moramo, da bodo novi izvršni odbori sestavljeni iz delegatov oziroma poverjenikov sindikalnih skupin sposobni in odločni, da uresničijo družbeno vlogo sindikata v svoji sredini in tudi v širši skupnosti.

Danes že težko opredelimo vse temeljne poudarke sindikalne aktivnosti, ker vemo, da bodo morala nova vodstva OOS in konference upoštevati, da je to leto 1978 leto kongresov (ZK, ZSM, ZSS), zato bi nakazala samo nekatere programske usmeritve za delovanje sindikata, in sicer:

- uresničevanje zakona o združenem delu,
- delitev po delu,
- svobodna menjava dela,
- življenjske in delovne razmere delavcev,
- izobraževanje in kultura,
- ljudska obramba in družbena samozaščita,
- sindikat v samoupravnem in političnem sistemu.

Težišče delovnih usmeritev, za katere se bo opredeljevalo članstvo na občnih zbora, naj ne bi bilo opredeljevanje nekkih novih nalog sindikatov, temveč le v vztrajanju na začrtani poti razvoja in iskati nove in poenostavljene načine in oblike delovanja, da bomo dosegli zastavljene cilje na začrtani poti razvoja naše socialistične samoupravne družbe.

(Nadaljevanje na 3. strani)

**Mnogo uspeha
v novem letu**

**10 konference
sindikata**

SAMOUPRAVNA ORGANIZIRANOST DO AERO

Aerovce bo prav gotovo zanimala informacija o stanju na področju samoupravne organiziranosti DO Aero, saj vlada že od spomladi 1977 leta navidezno mrtvilo.

Za realizacijo Zakona o združenem delu v DO Aero, so bili ustanovljeni odbori po TOZD in na nivoju DO. Ti odbori so imenovali posebne komisije za samoupravno organiziranost, ki pa še niso začele. Člani komisij po TOZD so predstavniki TOZD in strokovni delavec za področje organizacije.

Že v marcu 1977. leta je bil izdelan terminski plan aktivnosti, ki so potrebne, da privedemo naloge do cilja. Poslovni odbor je terminski plan zavrnil in zadolžil strokovne službe, da pripravijo posnetek obstoječe organiziranosti z analizo, ki naj bi bila osnova za predlaganje nove samoupravne organiziranosti TOZD in DO Aero. Posnetek popisa nalog z analizo je bil posredovan v razpravo komisijam, družbeno političnim organizacijam in poslovnim organom v septembru mesecu.

Pobudo za spremembo samoupravne organiziranosti morajo posredovati delavci v TOZD. Za to so se sestale komisije za samoupravno organiziranje v TOZD in si postavile program dela (TOZD Grafika in TOZD Kemija Celje). TOZD Grafika je pripravila že konkretni plan aktivnosti z grobim orisom bod-

če samoupravne organiziranosti TOZD Grafike.

TOZD Kemija Celje je obravnavala predlog organiziranosti novega obrata AC papirja.

Tudi v TOZD Tovarna celuloze in papirja Medvode je komisija v začetku leta 1977 predlagala, da se obstoječa temeljna organizacija reorganizira v štiri TOZD, vendar so se na zadnji seji dogovorili, da dajo prednost ureditvi dohodkovnih odnosov med TOZD in nagrajevanju po delu pred realizacijo samoupravne organiziranosti, ki se mora po zakonu urediti do 31. 12. 1978.

Pri obravnavanju omenjene problematike bi izpostavil predvsem obstoječo organizacijo Delovne skupnosti Skupnih služb za celjske TOZD in strokovnih služb za TOZD Tovarno celuloze Medvode.

Ker je organizacijska struktura tesno povezana z dohodkovnimi odnosi med TOZD v DO Aero in med DO Aero ter trgovskimi organizacijami, bo potrebno odgovoriti na nekatera organizacijska vprašanja že do konca letošnjega leta. Tu je mišljena predvsem finančna funkcija, ki se bi morala do konca leta 1977 poenotiti in organizirati na nivoju DO Aero. Z novim letom bomo uvedli za nekatere proizvode, ki se predelujejo v TOZD, dohodkovne odnose. Prav tako nas zakon obvezuje, da odpremo žiro ra-

čune po TOZD (eksterne). Za spremljanje, evidentiranje, razporejanje sredstev po žiro računih, zaradi skupnega nastopa do finančnih institucij in ostalih finančnih partnerjev ter zaradi skrbi za likvidnost posameznih TOZD bo potrebno organizirati enotno finančno službo. Zakon predvideva tudi formiranje interne banke, ki pa je v sedanjem trenutku za DO neprimeren, saj bo vse njene funkcije opravljala samostojna finančna služba v imenu in za račun TOZD.

Drugo področje je organiziranje komercialne funkcije. Od organizacije komercialne funkcije bodo odvisna dohodkovna razmerja med TOZD v DO Aero in prometnimi (trgovskimi) organizacijami, s katerimi posluje. Ker nam je za organiziranje komercialne ostalo do konca leta premalo časa, bo potrebno že v začetku prihodnjega leta predlagati konkretne rešitve.

Pred delavci Aera stoji na

področju samoupravne organiziranosti kopica nalog, ki jih bomo morali rešiti v teku prihodnjega leta. Predvsem bo potrebno izpostaviti odgovornost za realizacijo nalog pri komisijah za samoupravno organiziranost v TOZD in na nivoju DO, ki se še ni sestala, strokovnih službah in poslovnih organih.

Da bi vzpodbudili razmišljanje in akcije na tem področju, je že v sredini novembra predviden sestanek razširjenega poslovnega odbora. Da bi se delavci v samoupravnih delovnih skupinah podrobneje seznanili s problematiko samoupravne organiziranosti, pripravljamo v času od 14. do 18. novembra razgovore po posameznih TOZD. Na teh razgovorih bodo obravnavana tudi ostala področja, ki jih je potrebno realizirati do konca letošnjega leta, kot so: dohodkovni odnosi, nagrajevanje po delu in splošni samoupravni akti.

Milan Hudnik

Spomini na »Aero«

V Medvodah živi danes že 78-letni dipl. ing. Janko Čuček. Kljub dokaj visoki starosti še vedno dela in je aktiven v »Donitu«. Za nas, Aerovce, so zanimivi njegovi spomini. Že leta 1931 se je namreč zaposlil pri firmi »Brauns«, za katero vemo, da je predhodnica današnjega Aera.

Tov. Čuček nam je v svojem pismu napisal, KAKO JE NASTALO IME »AERO«. Zapis je zanimiv, takorekoč zgodovinski, zato ga v celoti objavljamo, tovarišu Čučku pa se najlepše zahvaljujemo.

Sedanji Aero izhaja iz nekdanjega majhnega podjetja, ki je poslovalo pod imenom »Brauns« in prodajalo anilinske barve v malih vrečkah za barvanje volne, tekstila, lesa in pirhov. Nadeli so si sicer zvoneče ime »tovarna anilinskih barv«, kar pa v resnici ni bila, saj so samo mešali dobavljene barve od »I. G. Farben Industrie« v Nemčiji, z razredčili (največ kalciniran natrijev sulfat) v različne barvne otenke. Ko sem jeseni leta 1931 prišel kot prvi kemik k »Braunsu«, je imelo podjetje zaposlenih 30 ljudi in 5 do 6 milijonov tedanjih dinarjev prometa.

Zastarelo obliko embalaže sem postopoma menjal, kar je takoj vplivalo na večjo prodajo. Temu je sledil nakup sosednje hiše v Kocenovi ulici št. 2, kjer pa je ostalo nekaj prostorov praznih. Tedanji lastnik Johannes Lampe (Sudetski Nemec iz mesta Liberec na Češkem) se je povezal z neko nemško firmo in začel postopno pripravljati proizvodnjo kopirnih papirjev in pisalnih trakov. Leta 1938 je tudi začela, sicer v manjšem

obsegu, proizvodnja teh artiklov. Od vsega začetka je na tem področju delal Rado Jenko. Takoj, ko se je novi artikel pojavil na trgu, mu je bilo treba dati tudi privlačno ime. Glavni konkurent doma je bil »Pelikan« v Zagrebu (povojni »Karbon«), ki je imel svoj znak v stilizirani stoječi ptici pelikan. V tej dobi pa je imelo letalstvo izreden razvoj in sem tako za karbon papir vzel ime od prvega dela imena letala, ki smo jih takrat na splošno imenovali aeroplani. K temu imenu je bilo potrebno poiskati še primeren znak, razume se v obliki stiliziranega letala. Najbolj primerna se mi je zdela ptica galeb v letu, saj jo je bilo mogoče zelo lahko oblikovati. Ker je bil mladi Jenko dober slikar, je galeba hitro narisal in sem tako kompletan predlog predložil tedanjemu direktorju (Anton Ržimek, češki Nemec). Ker so moji dotedanji predlogi pokazali dobre rezultate, je sprejel tudi tega in se je v jeseni 1938 prvič pojavilo to ime in znak v javnosti. Bil je tako sodoben, da je na mah »vžgal« in še dandanes ni zastarel.

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje z druge strani)

V prihodnje bo naš sindikat organiziran takole:

V konferenco sindikata bomo imenovali še komisije za posamezno področje dela in to za samoupravljanje, dohodkovne odnose, delitev po delu, delovne in življenjske pogoje, rekreacijo in oddih.

Pri konferenci sindikata bo deloval tudi svet abonementov, ki pa so ga OOS že imenovali.

V konferenco sindikata bomo volili tudi članice za aktivna in sicer iz vsakega obrata v TOZD in DSSS po eno članico.

Po potrebi se lahko formirajo komisije še za drugo področje dela.

Pred. IO — konf.
Malčka Stopar

Veliki dokumenti na majhnih filmih

Če bi bile vrstice o mikrofilmu objavljene v internem glasilu katere izmed tovarnih in visoko razvitih državah, bi bralci komajda hoteli prebrati naslov, vsebina zanje ne bi bila zanimiva. Bralci Našega Aera pa bodo prispevek gotovo z zanimanjem prebrali saj si mikrofilmska tehnika le s težavo utira pot v naše delovne organizacije.

Zgodovina nas uči, da so že leta 1871 obkoljeni Parižani pošiljali z golobi pismonoši filme s pomembnimi novicami po vsej Franciji. Mikrofilm se je razvil zelo hitro, najbolj pa med vojno, ko so ga uporabljali za obveščevalske in druge namene. Po vojni je razvoj mikrofilma stagniral, saj je bilo potrebno prepričati na desetisoče birokratov širom sveta, kakšne so prednosti mikrofilmske tehnike arhiviranja dokumentacije. Končno je mikrofilm izšel kot zmagovalček in se vrnil na vsa poslovna področja razvitega sveta.

Pri nas žal bitka za uvedbo mikrofilma še traja. Odpori bodo verjetno večji kot so bili pred 30 leti v drugih državah. Za to je več razlogov. Prvi je verjetno ta, da imamo pri nas več zagriženih birokratov, ki so nezaupljivi do vsakih novosti, ki jih prinaša znanstveno tehnični razvoj. Večina delovnih organizacij sploh ni seznanjena s prednostmi mikrofilma, če pa se že odločimo za nakup opreme iz uvoza, ne uspemo dobiti uvoznih dovoljenj ali pa se ustrašimo višine naložbe v opremo. Posledica takšnega stanja je, da v Sloveniji uporablja mikrofilm za arhiviranje dokumentacije komaj 6 podjetij, medtem, ko jih v Črni gori in Makedoniji čez 20.

Kaj je mikrofilm? Mikrofilm je tehnika arhiviranja poslovne in tehnične dokumentacije na filmih, ki so podobni filmom (30 mm), ki jih uporabljamo za kamere. Pomanjšave dokumentov, ki jih prenesemo na film so 40-kratne. Na enem filmu lahko arhiviramo okoli 6.000 dokumentov A4 formata ali drugače povedano — prihranek na prostoru za arhiviranje je 98%! V podjetjih je približno 80% dokumentacije, ki jo je moč preslikati na mikrofilme.

Oprema, ki je potrebna za delo z mikrofilmom je naslednja:

- Kamera, s katero preslikamo vse dokumente na film. S kamero lahko preslikamo 1500 dokumentov na uro ali približno 2,5 milijona dokumentov letno.

- Avtomatski razvijalec filmov, ki v 20 minutah razvije film.

- Čitalec potrebujemo za čitanje mikrofilmov. Vse večje organizacijske enote kot so TOZD, sektorji in samostojne službe imajo svoje čitale, na katerih se v zelo kratkem času odditajo podatki z dokumenta, ki ga potrebujemo.

- Tiskalo ali printer, s katerim po želji razmnožimo dokumentacijo iz mikrofilma. Printer je podoben fotokopirnemu stroju.

Poleg omenjenih naprav potrebujemo še aparature manjše vrednosti kot npr. polnilec žepkov, duplikator žepkov itd. Namesto arhiviranja na 30,5 m dolgem filmu se lahko poslužimo tudi tako imenovanih žepkov, ki so prikladnejši za arhiviranje posameznih vrst dokumentov.

Kaj dosežemo z uvedbo mikrofilma v delovno organizacijo?

- Poleg že omenjenega izkoristka oziroma prihranka prostora (98 %) naj poudarimo še:

- hiter dostop do informacij;
- manipulacija z informacijami je zelo enostavna, saj je na majhni površini filma zbrano veliko pomembnih podatkov;
- lahek in cenen prenos informacij;

- ceneno razmnoževanje informacij saj je cena kopije žepka s 70 dokumenti A4 formata 8 din, nasproti fotokopiranju na klasičen način — 1,5 do 2 din po listu A4 formata;

- popolna varnost pred izgubo ali uničenjem informacij. Originalni film ima praktično

neomejeno trajnost kopija pa prek 20 let, medtem ko papir porumeni in zbledi že po nekaj letih;

- zmanjšanje porabe papirja zaradi manjšega števila kopij.

Zaradi omenjenih prednosti smo tudi v naši delovni organizaciji začeli razmišljati o mikrofilmu. Naše arhiviranje poslovnih dokumentacije je zelo neurejeno in v neprimernih prostorih.

Zaradi neurejenega arhiva izgubljam veliko denarja ne samo pri iskanju dokumentacije, ampak tudi zaradi izgubljenih dokumentov. Klasično reševanje problema arhiviranja bi bilo za podjetje dražje kot uvedba mikrofilma. Pri klasičnem arhiviranju bi potrebovali veliko dragocenega poslovnega prostora, drago arhivsko opremo (kovinske omare) in osebje za urejanje arhiva. Pri tem pa ne bi bistveno izboljšali sistema arhiviranja, ampak bi samo sanirali obstoječe stanje.

Navezali smo že prve stike z uvozniki naprav za mikrofilm. Pot do instalacije sredstev za mikrofilm pa je še dolga. Najprej bo potrebno rezervirati finančna sredstva za nakup opre-

me v planu za leto 1978, izbrati najugodnejšega ponudnika, si zagotoviti vsa uvozna soglasja, poiskati primerne prostore in kader. Ugotovili smo, da v DO Aeru razpolagamo s približno 1,5 milijona dokumenti letno, ki bi jih arhivirali na mikrofilmu, ne da bi upoštevali dokumente, ki se že prašajo po zanemarjenih podstrešjih in počasi propadajo.

Pri uvajanju mikrofilma v našo DO bo potrebno računati tudi z nizko ravnijo organizacije pisarniškega materiala. Priznati moramo, da je šla povečana produktivnost v zadnjih letih predvsem na račun proizvodnje in le v manjši meri na račun administrativnega poslovanja. Lahko trdimo, da je produktivnost v administrativnih službah celo upadla. Neurejeno pisarniško poslovanje je vsekakor ovira za uvajanje mikrofilma, saj mnogi posamezniki niti ne čutijo potrebe po kvalitetnih, točnih in ažurnih informacijah. Kljub temu smo prepričani, da bomo vzporedno z velikimi investicijami v posodobitev in razširitev proizvodne tehnologije, našli denar in voljo tudi za izboljšanje in racionalizacijo pisarniškega poslovanja.

Milan Hudnik

TOKRAT MALO DRUGAČE

Aero je s svojimi številnimi izdelki izredno zanimiv tudi za številne ogledce. To nam dokazujejo mnoge ekskurzije, da ne omenjamo številnih obiskov poslovnih partnerjev, najrazličnejših delegacij in podobno.

Seveda peljemo največkrat ekskurzije na Ipavčevo, kjer jim lahko pokažemo dve smeri naše proizvodnje — kemično in grafično. V letošnjem letu se je tako zvrstilo prek dvajset ekskurzij, se pravi v povprečju dve mesečno. To pa je precejšnje breme tudi za tiste, ki ekskurzije vodijo po naših obratih, saj morajo eno za drugim predstaviti na en način (manj zahtevni) osnovnošolcu, na drug način srednješolcu ali neposrednemu samoupravljavcu in poslovnemu partnerju.

Tako so nas obiskali učenci osnovne šole iz Braslovč in Lesičnega, srednješolci kemijske šole metalurške stroke, pa srednje šole za blagovni promet, ekonomske šole iz najrazličnejših krajev Slovenije, večje skupine vojakov ter celo profesorji slovenskega jezika iz zamejstva v Italiji, ki so imeli v Celju seminar, pa

so mi v razgovoru povedali, da jim je bilo priporočeno, da si ogledajo AERO.

Ena izmed zadnjih ekskurzij in to v decembru so bili učenci Osnovne šole Slavka Slandra iz Celja. Pogovarjala sem se s štirimi izmed njih, to so bili učenci 4. a razreda.

Zanimalo me je, po čem so poznali AERO pred ogledom naše tovarne, ali so se kaj naučili, ali jim je ugajalo pri nas. Odgovarjali so mi:

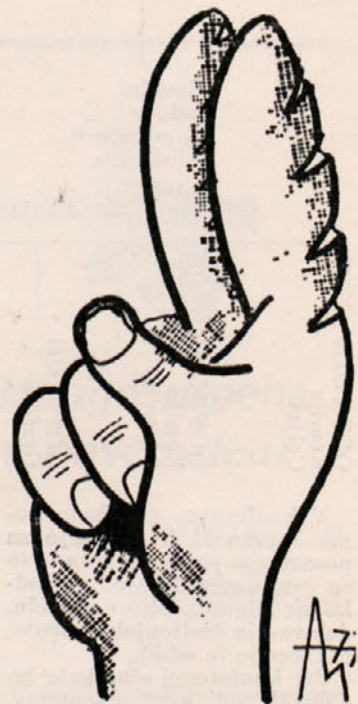
- Urša KOREN: »Aero sem poznala že po barvicah, zavijalnem papirju in nalepkah. Pričakovali smo, da bomo pri vas veliko videli, kako delate, kakšne stroje imate, pa smo se odločili za vašo tovarno. Bilo mi je všeč pri vas, videli smo, v kakšnih pogojih delate, ponekod je tudi slab zrak. Veliko sem se naučila.

- Sabina KAČ: Tovarne si nisem tako predstavljala. Sploh pa ne strojev, ki jih še ne poznamo toliko. Sicer pa je Aero vsem poznano po svojih izdelkih. O tem pa smo se pogovarjali že pred tem obiskom.

- Alena DOSEDLA: Tudi jaz si nisem vsega tega predstavljala, kakor sem videla. Mislila sem, da bodo stroji drugačni. Vseh izdelkov, ki smo jih danes videli, nisem poznala. Prav tako si nisem mogla predstavljati, kako izdelek nastane. Mislila sem, da morajo delavci narediti več ročno, pa sem spoznala, da veliko dela opravijo stroji.

— Marko ZEBEC: Všeč mi je bil potek proizvodnje. Delovne razmere so kar dobre. Delavci izdelajo dobro vsako stvar. Bolj kot izdelki me je zanimala sama tovarna. Izredno mi je ugajalo skladišče, ki je modernizirano. O vaših izdelkih sem že dovolj slišal. Sicer pa sam uporabljam barvice, nalepke in papir.

J. Z.

Literarna priloga

Povej, kaj te žalosti

MESEC NI BIL SVETEL in lep kot toliko večerov poprej. Bil je skrit za oblaki, žalostno je na hipe pogledoval izza njih, vendar je v njenem srcu ostalo vse tako kot je bilo poprej. Malce žalostno, celo otožno je bilo in navdajalo jo je z veliko praznino, ki prevzema človeka takrat, ko je v stiski, ko je sam. Kam kreniti? Kaj storiti? To so bila vprašanja, ki so ji begala misli, ki niso bile več vesele, skoraj poskočne. Ljubezen razjeda brezskrbnost kot molj volneno odejo. Najprej je bila sama iskrica, majhna, majcena, ki se je iz dneva v dan bolj razraščala in se razplamtela v plamenček in plamen. Hodila je s počasnim korakom, kot da jo je strah vsakega naslednjega koraka posebej. Vedela je, da so misli, ki jim dovolimo tavati naokrog, zahrbtni in boleče. Vedela je, da išče njegov nasmeh med razpredenimi oblaki, ki so plavalji sem in tja mimo mesečevega sijaja. Pesek ji je škripal pod nogami in jo vedno znova spominjal na realnost. Hoditi skozi življenje srečno, je mnogokrat težko, skoraj nemogoče. Tako je bilo to. Drevesa so nagibala svoje krošnje nad potjo, kot da jo varujejo pred žalostnimi dnevi. Kam bi človek s sanjami, če jih ne bi mogel skriti v večerni mrak? Morda bi jih pozabil nekje v naglici delovnega dne? Morda bi jih pustil kje med popoldanskim nakupovanjem. Zaprla je oči in obstala. Hotela je videti njegov obraz, njegov nasmeh, njega. Zakaj je z vsem tem tako? Zakaj je ljubezen tako čudovito lepa in poživljujoča, tako zahrbtna? Prihaja vedno takrat, ko je ne pričakujemo več in ne nazadnje ne prinaša vedno lepih dni tistemu, ki je ljubljen. Zakaj se tega ne da z gotovostjo vedeti? Zakaj lepota ne poraja lepote?

Zamahnila je z roko, kot da bi želela pregnati vse te misli, ki so jo obdajale kot skrivnostna megla, ki jo je obkrožala. Stopila je hitreje. Ni marala, da bi ji te misli sledile povsod, kot da so se prilepile nanjo. Saj mora vendar misliti še na toliko drugih stvari, ki so tvorile njen vsakdan. Krenila je proti domu! Dom, ki ji je bil tako drag in mil, je danes ni mogel pomiriti. Tudi tu je bila nemirna, na hipe skoraj žalostna. Čakala je svojo malo, da bi zaspala. Zdelo se ji je, da njeno čebljanje razmetava njene misli, ki jih že tako ni mogla spraviti v red. Ljubiti, kaj je to? Ni vedela odgovora na to vprašanje! Eh, jutri bo povprašala deda. On vse ve. Povedal ji bo. Sedla je in se zastrmela v preprogo, ki se je razprostirala po podu, kot majhno morje reda, sredi vseh teh neurejenih misli. »Trapa trapasta«, se je ozmerjala. Lotila se je pospravljanja sobe in odganjala tavajoče misli, kot nadležne komarje. Ko je bilo vse na svojem mestu, je začela razmišljati o tem, kaj bi brala pred spanjem. Našla je knjigo, ki ji je bila zelo ljuba — Starec in morje in se zatopila vanjo.

Jutro je bilo megleno — žalostno. Neka tesnoba jo je obdajala ob takih jutrih. Skoraj do joka jo je pripravila. Med delom

je pozabila na to. Takrat je vedno pozabljala na takšne stvari. Po službi bosta šli z Jasno k dedu. Pogovoriti se mora z njim. On ji bo vedel svetovati. Toliko ve o življenju. Moder je. Po službi je stekla po malo v vrtec in odpeljali sta se z avtobusom. Ni bilo posebno daleč. Bil je lep jesenski dan. Barve, ki so se bohotile na drevesih, so bile bogate, lepe — jesenske, listi pa, ki so že odpadli, so tvorili preprogo, pisano in mehko, ki jima je šelestela pod nogami.

— Da, tako je z nami kot s temi drevesi, je pomislila, z vsakim dnem, ki nam mine tako ali drugače, smo za hip bliže svojemu koncu. Samo, da ne razmišljamo o tem. Svoje dni preživljamo, kot da smo večni. Pa vendar še zdaleč ni tako.

Stekli sta in listje jima je prijetno šelestelo pod nogami. Zagledali sta naselje z nekaj hišami. Zadnja v vrsti, siva in stara, je bila dedova. Potrkali sta na stare duri. Kmalu sta slišali drsajoče dedove korake. Odprl jima je. Z gubami prepreden obraz se mu je razlezel v prijeten smehljaj, ko ju je zagledal.

— Ha, vedve, še dobro, da sta našli sem. Že mesec vaju ni bilo.

— Nisva utegnili, je začebljala mala.

Ded se je še kar smejal. Popeljal ju je v kuhinjo, kjer so posedli okrog stare mize.

— Bomo pili kavo in mleko?, je povprašal.

Onidve pa obe v en glas — Da, seveda.

Kaj vaju je prineslo?, je vprašal čez ramo.

— Avtobus, saj veš — je začebljala Jasna.

Vsi so se smejali. Soba je bila naenkrat bolj prijazna, skoraj bolj svetla se je zdela.

— Ta je pa resnično tvoja hči, Irma. Ne bi je mogla zamenjati, če bi jo izgubila sredi največje otroške gneče.

— Ne, ne bi je zgrešila, brez skrbi, se je zasmejala in zdelo se ji je, da ima resnično strašansko srečo, da ima tako nabrito hčer.

— Ded, pravzaprav bi se rada pogovorila s teboj.

Rada bi te nekaj vprašala.

Jasna se je že nemirno presedala.

— Dedek, ali smem na vrt?

— Smeš, samo rož ne trgaj.

— Ne bom! je še utegnila reči, pa je stekla na hodnik in na vrt.

— O čem bi rada govorila z mano?

— O ljubezni, ne vem, kaj bi z njo, prišla je nenadoma, zdaj ko je že nisem več pričakovala, nisem več sanjari o njej, samo živela sem za mojo Jasno. Srečala sem ga slučajno, kot se srečujejo slučajno vsi, ki se ljubijo. In spočetka je bilo samo tako silno prijetno in lepo ob njem, zdaj pa sem se naenkrat zavedla, da sem zaljubljena.

Stal je tam ob starem štedilniku in se od vsega srca smejal.

— Vedel sem, ko si potrkala in sem te zagledal tam pred vrati vso žarečo in lepo, sem vedel. Rad slišim to. Čeprav ne vem, kaj bi bilo potrebno v zvezi s tem pojasnjevati.

Skuhal je kavo, jo nalil v skodelico. Sedel k njej na klop in jo pobožal po roki.

— Dobro je, da se ti je to zgodilo. Sama veš, da sem vsa ta leta čakal na to novico. Odkar imaš Jasno, si bila kar malo preveč stroga do sebe in moških, ki so ti dvorili. Veš, za ljubezen ni vedno nujna lepota telesa, bolje zunanja lepota. Mnogokrat je boljša lepota duha, sposobnost dojemanja lepote čustev, ki te prevzamejo. In on?

— Ne vem. Morda čuti ravno tako, morda je ravno tako presenečen in zmeden kot sem jaz, ne vem.

— Ja, zakaj ga pa ne vprašaš?

— Ti si pa res za šale. Kako ga naj vprašam?

Kako bi ga lahko kaj takega vprašala?

— Tako kot vprašaš po čem drugem, mar ne?

— Ne znam si predstavljati tega. Povej mi prosim, zakaj je človeku tako silno lepo pri duši, pa to nosi samo v sebi, zase in oni drugi, ki se ga to prav tako tiče, tega nikoli ne izve. To ni pošteno, mar ne? Vendar, če te oni drugi ne more ljubiti, potem, potem seveda ni dobro, da bi to vedel. Ker tega nikoli ne bi mogel razumeti, mar ne? In če je občutljiv človek, bi se čutil celo krivega, zato ker njegova čustva zate niso takšna kot pričakuješ od njega. Sam si vedno govoril, da ljubezni ne dajemo zato, da bi jo izsilili v povračilo. Ljubezen je treba dajati in sprejemati prostovoljno. To je tisto najbolj zapleteno.

— Nimaš prav. Ljubezen dajemo res prostovoljno, samo to ne pomeni, da je greh povedati ljubljenemu, da je ljubljen. Morda je človek, ki se še bolj boji kot ti. Morda se prav tako boji ran, ki jih prinašajo porazi na področju ljubezni. Vendar moraš poprej spoznati, če zna ta nekdo spoštovati in čuvati takšno novico. Da je ne bi banaliziral in umazal. Tvoje čustvo je lepo. Zato ga ne dovoli umazati. Zakleni ga raje vase, če je on eden tistih, ki ni sposoben razumeti tovrstne lepote. Vendar nikar ne beži nazaj v tisto lupino, v kateri si živela pred tem, če te on ne bi mogel ljubiti. Prišel bi nekdo drug nekega dne, ravno tako nenajavljen in ti bi lahko vračal vse lepote takšne ljubezni, kakršno si pripravljena dajati ti.

(Nadaljevanje na tretji strani)

ZEMLJA, PLAMEN IN PUNTARSKA PEST

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Karliju se obraz zjasni — in ves začuden de: »Sedaj šele prav razumem vso prebrisanost in modrost Pasanca. Ni čudno, da je najožji sodelavec Matije Gubca!« Bojan pa je bil drugih misli: »Vasilij, ali si siguran, da nas boš v tej mrzli in mrki noči pripeljal na cilj. Obdajajo nas ogromni gozdovi, vse temneje postaja, žive duše ni nikjer, niti pasjega laježa ni čuti.«

»Poskakali bomo s konj in pot nadaljevali peš, nedaleč od tu je oglarska koč, kjer bomo prenočili in ostali nekaj dni, dokler pač ne pripeljem — harambaše Velimiroviča.« Poskakali so s konj in tipaje ter preklinjajoč lezli, držeč konje za povodce, v strmo reber.

Oglar Vatroslav je v sijoči koči nalagal prijetno dišeč bob — z grobo leseno žlico iz kotliča v latvo, obenem pa krepko požiral slino. Prijetne misli mu je utrlil nenaden ropot. Odpro se vrata in vstopijo trije oboroženi neznanci. Oglar bliskovito pograbí sekíro, kar zadoni znan glas: »Ej moj Vatroslav, kaj ne poznaš več Vasilija Vukoviča!« Oglar in hajduk sta se objela s takim navdušenjem, kot da se že vso večnost mista videla. Po skromni večerji pospijo kot ubiti.

Krmežljivo pusto jutro ni obetalo nič dobrega. »Vreme se bo spremenilo, snežilo bo, vidva pa ne hodita iz koč, za konja bom jaz skrbel. Tod mimo gredo večkrat turški ogleduhi — tja na ono stran, pa bi lahko bilo kaj narobe!« je zavzeto razlagal oglar. »Gromska strela, kje pa je Vukovič?« presenečeno vzklikne Bojan. »Odšel je k harambaši Velimiroviču na posvet!« zabrunda čokat, dobrodušen oglar.

Dnevi so tekli, snega je bilo vedno več. Karlija in Bojana je zaskrbelo, če ni kaj narobe; nervozno sta hodila po koči in ugibala kaj je s hajdukom. So trenutki v življenju, ki si jih človek riše v svojem miselnem svetu, tako temni, da ga po-

vsem prevzamejo; toda že naslednji trenutek jih lahko prijateljeva topla vest odpihne v globine pozabe.

»Ali gremo v Travnik? Kje si hodil tako dolgo? Je mar kaj narobe?«

»Vse je v najlepšem redu, pomirita se Kranjca moja. V Travnik ne gresta. Z vezirjem Selimom Sokolovičem se bo pogajal nek bogat trgovec, ki je zaupen prijatelj harambaše. Do takrat — dokler bodo potekala pogajanja — pa bomo najdražji gostje hajduškega poglavarja!« z radostjo v očeh zaključí vest Vasilij.

Zimski dnevi in tedni so hitro minevali, od trgovca Habib-begoviča pa ni bilo čuti nobenih vesti.

Med svečanim kosilom spregovori harambaša: »Dragi gostje! Čudite se zakaj tako razkošno kosilo; danes pričakujem dragoceno poročilo o pogajanjih v Travniku, to pa je vsekakor dovolj tehten vzrok za praznično vzdušje!« Na večer se je ustavila v vasi manjša trgovska karavana, nakrmila in napojila konje, oddala Velimiroviču poročilo ter v mraku odšla dalje. V temni noči zapustijo vas še trije skrivnostni jezdecí — nesoč dragoceno vest. Zarana se ustavijo v oglarski koči, kjer so doživeli veliko in nesluteno presenečenje. Sel Hurčak je kratko in odsekano poročal: »Noro bomo morali hiteti! Matija Gubec je določil dan začetka punta. Ilija Gregorič je zamenjal nekaj puntarskih stotnikov iz varnostnih razlogov. Stotnik Karel Klenovšek odjezdi takoj v brežiške vasi, zbere puntarje in obkoli grad Brežice. Stotnik Bojan Kerže-Črni odide v Gorjance, tam ga že čaka pribočnik Vladislav Mandić z močno skupino puntarjev; čimprej zavzeti grad Mehovo! Hajduk Vasilij Vukovič oddirja v Karlovac, kjer odda poročilo o pogajanjih s Turki našemu zaupnemu bratu, ki ga bo posredoval polkovniku cesarske konjenice — grofu Ostrovrharju. S to potezo poskuša Pribež odvrniti pozornost in pripravljenost cesarske konjenice ter sprožiti val ugibanj. Klenovšek in Kerže — med boji se ravna jta po navodilih Sterca!

»Bratje! Če zmagamo, bom vžičen, radosten in svoboden poljubljal svojo milo, rodno grudo ter jo kropil z vročimi solzami sreče!«

(Konec prvega dela)

MALI

Sedem definicij

Kaj je team?

Team je skupek oseb, katerim je vsakemu posebej najbolj jasno to, kaj bi morala napraviti druga oseba...

Kaj je program dela?

Program dela je sicer že opravljeno delo, o katerem pa še nihče ni poročal...

Kaj je sprejemanje sklepov?

Sprejemanje sklepov je tiho upanje na prihod objektivnih težav...

Kaj je delovna disciplina?

Delovna disciplina je prizadevanje, da pri zapravljanju časa ne zamudiš niti ene minute...

Kaj je delovna spretnost?

Delovna spretnost je spretnost lepljenja svoje etikete na tuj izdelek...

Kaj je minulo delo?

Minulo delo je obdobje, v katerem nam pri delu ni bilo enakega...

Kaj je moč besede?

Moč besede je nemoč molka...

Tako smo se ga nažehtali...

V dvorani šumi in vre kot v čebelnjem panju; zvoki polke odmevajo pod obokan strop, s katerega se pozibavajo na dolgih vrvicah pisani lampijončki, vse prepređeni s trakovi mavričnih barv. Bogata dekoracija se motno izgublja v gostih koprénah cigaretnega dima, ki izginja nekam pod strop.

Razpoloženje je doseglo svoj vrhunec: mnogi plešejo, drugi tesno objeti pojo, spet drugi govore velike besede.

»Od letos naprej ne bom več pil, niti kapljice več, samo še kaj malega za zdravje!« udarja Jože s pestjo po mizi.

»In jaz bom zdajle pokadil zadnjo cigareto!« je s preroškim glasom napovedal Tone.

»Prenehal bom s temi večnimi nesporazumi med nama, poslej bo vse drugače!« je okorno šepetal Bine na uho svoji Rezki in jo objemal okoli pasu, da ga je Rezka kar debelo gledala.

»Ne bom več zabavljal čez sosed!« je vzklikal Gačo in krillil z rokami okoli sebe, dokler ni obvisel sosedu Juletu za vratom.

»In jaz se bom odslej redno rekreiral, zmanjšal svoje obroke. Pomagal bom tudi na vrtu. Zdravo je!« je sopihal Salvo in sam sebe dobrohotno trepljal po bokih in bočil prsi.

Skratka: ta silvestrska noč je prinašala čudeže! Soproge so vse vesele, žarečih lic nazdravljale takim moškim besedam svojih zaobljublencev

in eden med njimi se je celo od same ganjenosti razjokal...

Sivo jutro je naznanjalo prvi dan leta; tudi drugi dan je bil ves siv, kakor da nad njim visijo težke besede... Šele ko so se po praznikih naši možakarji spet srečevali na delovnih mestih, so se drug druge mu hudomušno nasmihali in rekali: Bilo je res lušno! Tako smo se ga nažehtali, da sploh nismo vedeli in še danes ne vemo, kaj vse smo govorili...

Stane Lovrenčič

Utrinki

Vsako novo leto prinese poleg ostalega še zlobno darilo: postara te za eno leto.

Ni sonce krivo, če ne sije vsem enako.

Srečnemu so zgodbe nesrečnih ljudi dolgočasne, nesrečnemu pa tudi ne prinesejo tolažbe.

Egoist je najhuje razočaran takrat, kadar sreča še slabšega od sebe.

Kar je nekomu sova, je za drugega slavček.

Tuj nasvet je dostikrat kakor ključ za napačno ključavnico: nič ti ne koristi.

Tatvina je pramati samopostrežbe.

Takrat, ko si je človeštvo izumilo prisego, je laž slavila največje zmagoslavje.

To, kar imenujemo izgubljene prilike, so dostikrat v resnici le zmote — manj.

Od vse glasbe imajo nekateri najraje — ploskanje.

Prazna vreča ne stoji pokonci, prazna glava pa.

Naključja nam večkrat poklonijo to, kar naš razum ne bi nikdar zmožel.

Herman Musec

KOTIČEK poezije

Ne vem zakaj ne ljubi me nihče,
ne vem zakaj sem takšna,
v življenju je pač vse kot je,
kot pesem ne konča lepo se vsaka.

— 0 —

Grenkost obdaja me,
in noče se izgubiti,
še smeh moj,
trdovraten noče,
je pregnati,
zakaj ne morem,
s teboj ostati,
zakaj ne moreš
ti me varovati?

Povej, kaj te žalosti

(Nadaljevanje s 1. strani)

— Ze dedek, vendar zakaj je to tako? Toliko čakanja je potrebno, da dočakaš tistega nekoga, ki bi ga lahko ljubil. Toliko lepih sanj nosiš v sebi, pa jih le oni mirno zavrne in živi svoje življenje dalje. Kako krivično je to. In če se zgodi to meni? Zdaj, me bo spet strah, spet bom bežala pred situacijami, iz katerih bi se lahko porodilo kakšno takšno čustvo. Moje srce ne prenese več ran. Bilo jih je dovolj, za to moje malo življenje.

Ded se je spet smejal. Popraskal se je po glavi in se smejal.

— Včasih si pa res smešna s tem tvojim govorjenjem, veš! Kaj ko bi enkrat za spremembo nehala filozofirati in bi čisto preprosto ljubila tistega tvojega nekoga, ne da bi že zdaj mislila na to, da te bo zapustil? Rajši ga pripelji sem, da se bomo malo pozabavali. In če te ne more ljubiti, to še zdaleč ne pomeni, da nisi dovolj lepa, da je to zaradi Jasne, ali pa zato, ker ti ne znaš tega ali onega. Pri pravi, resnični ljubezni ni takšnih razlogov. Takšne razloge vidijo samo površni ljudje. Zdaj pa pojdiva na vrt in si ogledjva, kaj dela Jasna!

Vrt je bil majhen, a lep. Zadnje cvetice v kotu vrta so se bohotile v pisanih barvah. Najlepša pa je bila breza. Čudovito lepo, belo deblo se je proti krošnji rahlo ukrivilo in redki listi, ki so še ostali na vejah, so drhteli na vejah v svojih bogatih jesenskih barvah. Sonce je pošiljalo svoje čudovito lepe rdeče žarke iz za hriba, ki je bil prav tako jesensko obarvan. Eden od jesenskih žarkov se je iskril na Jasnihih laseh. Čepela je ob gredi in gledala pikapolonico, kako leze po cvetnem listu. Ko ju je zagledala, je prišla k njima.

— Dedek, lepo je pri tebi, veš!

— Da, vem, zato sem rajši tu kot kje drugje.

— Sli bova, kmalu bo večer. Hvala ti ded. Veš srečna sem, da si tu, da te lahko pridem povprašat, če ne vem, kaj bi. Toliko ljudi je, ki morajo nositi svoje stiske in bolečine v sebi, ne da bi jih lahko komu razodeli. Še bolj sem pa vesela, ker sem ti to pot prišla povedat nekaj veselega. In obljubljam ti, da to pot ne bo mmislila na konec ljubezni, mislila bom le na začetek in na to, da bi trajala, dolgo, zelo dolgo.

Poljubila ga je na zgubano lice. Glavo mu je naslonila na ramo in bilo ji je tako lepo, da bi najraje zajokala.

— Ali mi bo ta jesen prinesla novo, lepše, drugačno življenje dedek?

— Bo, če si to dovolj želiš in če se boš malo potrudila seveda. Kajti tudi za srečo se je treba potruditi. Ne pride sama.

Ko je odhajala in radostno stiskala Jasno malo ročico, je vedela, kaj mu bo rekla, ko ga bo prihodnjič videla. Dotaknila se bo njegovega obraza in ga vprašala: »Povej, kaj te žalosti?« potem bo vedela, po tistem, kar bo povedal v odgovor, če jo bo lahko imel rad.

ssZadnji žarki so se dotikali krošenj dreves. Oblaki so risali čudne slike na nebu. Ona pa je s svojo malo hitela domov, da bi čimprej lahko vzela v roko neko ljubo ji knjigo in sanjala o tem, kdaj in kje ga bo srečala. Toliko pomembnega bi mu rada povedala.

Jasna se je sklonila, da bi pobrala kostanj.

— Naredili bova ježka, ne?

— Da, naredili bova ježka!

Dora Rovere

Pridi kdaj, ko sanj ne bo več,
ko bo mir v duši moji,
mi podal boš roki svoji,
in mi dal pogled iskren,

Pridi kdaj, da me ogreješ
saj sem skoraj mrtva od trpljenja
v meni ni več skoraj nič življenja,
— zakaj pogled je tvoj tako leden.

— 0 —

Bil je dan
kot mnogo drugih dni,
le da sonce ni sijalo,
bilo mi je,
da se smejala bi
a smeha za ta dan
ni mi več ostalo.

Bil je dan
ves žalosten in siv
ki spremlja misel,
brez dejanja
a zdaj ne vem,
če si v resnici bil,
ali si del le
mojega snovanja.

Večer je hladen
čez stvari razpet,
in mati boža,
dete, da bi spalo,
dekle sanjalo
o ljubezni,
ki bi jo rada dela,
a mož strmi
v teman večer,
ki zdi se mu
kot ogledalo,
za njegov nemir.

A meni teče solza le
po licu,
ker strah me je samote,
ki prihaja,
večer je hladen
in z njim noč prihaja,
ne upanje,
ne topla nada
več me ne obdaja.

Odkar te ni
je čas zame zlagan
ni lepote več bleščeče
ne nemira.

Večer je hladen
strah za njim teži
in solza grenka
v mojem srcu,
kakor kaplja je pelina.

Preveč hoteti
vedno je slabo,
pripelje te
v žalost in trpljenje,
morda zato je
moje to življenje,
vsaj na hipe
radostno.

Morda ne bi bilo
tako, če ne bi tebe bilo,
vendar dokler si
ob meni ti in tvoje
male dlani, vem da
sreča ob meni še živi.

Kdo si,
ki stopil boš v
moje sanje?

Kje si,
da te tako
dolgo ni?

Morda je
tudi v tebi
hrepenenje.

Morda —
tudi ti
nestrpen si.

Ne skrbi,
malo bom
še počakala,
saj vem,
da srečati
se je težko.

Veš tisto staro,
Julijino,
bi ljubezen
rada dala.

Kdo ve,
če bi ti bil
za to.

D. R.

Letalski direndaj

Pusto nedeljsko jutro ni obetalo nič dobrega. Nebo je bilo prekrito z obilnimi temnosivimi oblaki. Vse je kazalo na dež. V deželo je prihajalo z bogatimi barvami odeta jesen — tretja v vojni.

Gospodinje so kuhale, otroci so krmili živino in pospravljali dvorišča. Gospodarji, v glavnem starejši možje in invalidi, so že ponoči odšli prevažat z volovskimi vpregami ranjence iz bojišča v Bilogoro. Vse je hitelo z delom. Le tu in tam se je čul kak pozdrav ali pa kratek vzdih: »Joj, deževalo bo in blata bo, da bomo gagali v njem«.

»Mali, nareži bučo in jih nes! kravam, da ne bodo tako zateglo mukale, no — pa zasukaj se! Je naročala mama izpred hiše.

Fant je stopil h kupu zlato rumenih buč, izbral največjo in jo začel rezati. Nenadoma prisluhne. »Odkod pa to zamolklo brnenje motorjev? Se jame čuditi. Steče za hlev. Tu se mu je odprl pogled na dolino reke Ilove in bližnje griče, po katerih so čemele sivkasto-bele hiške kot plahe golobice. V ozadju je kraljeval z oblaki prekrit Papuk. Malega je spreletel srh, zagledal je skupino letal. Letala so v gosjem redu vzdolž Papuka.

Motno in zlohotno je zasijala kovina na temnosivkastem nebu. Čelno letalo je zavijalo, ostala so mu sledila. Lepa, podolgovata trupla »strmoglavcev-štuk« so se v trenutku spremenila v črne pike, ki so pošastno in grozeče naraščale. Kot uročene so fantove oči zrle v bližajočo prikazen. Vedno hujši zvok motorjev ga je zdramil, da je odskočil nazaj za hlev in smuknil pod hrastovo tramovje, ki je bilo za par pedi dvignjeno od zemlje — zaradi zaščite pred vlago.

To mu je bilo najljubše pribežališče in skrivališče. Mamini klici, naj se skrije v klet, so zamrli v oglušujočem hrupu letal. Nebo preparajo strojnički rafali. Škrobotalo je po strehah, žvenkljalo so okenska stekla, po sadovnjakih so hreščale odčesnjene veje, psi so pretresljivo tulili; po nebu so divjale pošasti in sejale svinčeno smrt.

Mali si je z rokami zakril ušesa, pa ni kaj prida pomagalo. Strah mu je stiskal srce, oči so mu zalivale solze. Sele sedaj se je zavedel, kako napak je storil, ko ni poslušal mame. »Kdo pa je vedel, da bo nastal tak pekel«, ga je obšla tolažilna misel. »Nihče, nihče!«, se je sam tolažil.

Hrup se je razbohotil na koncu vasi, na to za hip utihnil, in že je kazalo, da bo za danes dovolj; kar zarjovejo letalski motorji tik nad hišami. Malega je kar zvililo od strahovitega hrupa in tuljenja letalskih siren. Po tem zastrašujočem strmoglavem letu — so sovražne »štuke« odletele. Zavladala je omamna tišina, kot — da se je vse živo potajilo pred grozečo in neznano silo.

»Zlezi že vendar izpod teh tramov«, mu je mama karajoče ukazala in obenem krepko zabičala: »Poba trmoglavi, če se bo danes še ponovil ta letalski direndaj, da mi ne riješ več — kot kakšen krt — pod te hlode, ampak da prideš v klet!, če ne — bova zoralala da bo ojoj!«

Tisto nedeljo so še nekajkrat priletela letala, toda zlohotna pot jih je peljala drugam — sejat nesrečo in bolečino.

Proti večeru so se temne gmote oblakov razlezele v sivo kopreno in začel je padati droban in tih jesenski dež. MALI

IZREDNI DOGODEK

Mislim, da prav nič ne pretiravam: ljudje smo dandanes že dokaj zahtevni; le redke so stvari, ki nas resnično presestijo in vzbudijo kakšno večje, posebno zanimanje. Hitimo mimo plakatov na panojih, ki v vsej svoji pestrosti napovedujejo to ali ono prireditev, predstavo, tekmo, razstavo ali predavanje. Drvimo mimo vseh teh napovedi, kot da so le drobne, nepomembne vsakdanjosti in si ne vzamemo niti toliko časa, da bi lepak prebrali. TV programerji so že čisto obupani: gledalcem že skoraj ničesar več ni všeč; ne drame in ne komedije, ne filmi in ne tragedije, pri reklamah se dolgočasimo. Vsako dogajanje na ekranu nam je dobrodošlo za dremanje. Časopisje? Večinoma preletimo naslove, tu in tam prečitamo kaj krajšega. Novi dosežki v gradnjah, industriji in prometu? Nič kaj takega, v svetu imamo še vse kaj drugega! In izlož-

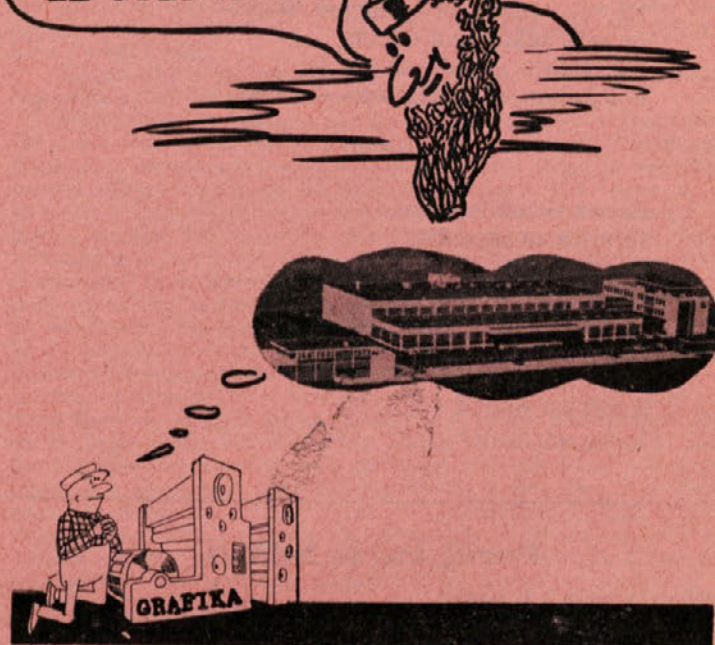
be? Kje smo to že videli? Ah, seveda, pred leti tam in tam, zunaj seveda. Športni dosežki? No, če bi trenirali, bi tudi mi kaj takega zmogli, saj ti dosežki niso ne vem kaj posebnega, le čas je treba imeti, no in denar, pa sposobnost... In slikarstvo, kiparstvo in glasba? Že, že, toda vendar... In tako naprej. Kakorkoli, kjerkoli in kdorkoli — nič kaj tako posebnega! To že vemo, o no smo že videli, tisto že slišali!

Nič kaj takega!

Včasih pa nam izredni dogodki pripravijo posebna presenečenja, ki s svojo izrednostjo in izvirnostjo popestrijo našo monotono vsakdanjost.

Bilo je neko soboto dopoldne, po mestnih ulicah je bilo vse polno ljudi. Približno pri sredini najbolj prometne ulice je gruča ljudi pričela ovirati promet. Gruča se je večala in večala, dokler ni povsem zaprla prehoda po ulici. Moralo

KAJ,
KO BI GA LETOS
LE USLIŠAL.....

se je zgoditi nekaj posebnega. Kalu sem se že drenjal, nato sem moral obstati. Stegoval sem vrat, stopal na prste in napenjal ušesa, da bi vsaj kaj slišal. Nekateri so se vzpenjali na robnike izložb, stopali na stojala koles ali na betonska cvetlična korita. Iz središča gneče so od časa do časa prihajali neki čudni glasovi in smeh, toda nihče ni prav vedel, kaj se dogaja. Zrinil sem

bližje, gneča je bila že skoraj takšna kot pred desetletji na tombolah. Končno sem le zagledal prizor, ki je pritegnil nase tolikšno pozornost množice: na robu pločnika je sedel neobrit, toda silovito rdečeličen možakar, vihtel v desnici že skoraj izpraznjeno steklenico in hripavo prepeval: »Oj, Marička, pleši, pleši, pleši, pleši...

Mala enciklopedija:

KLJUČ

Izum ključa je pospešila prva ključavnica, katero brez ključa ni bilo mogoče odpreti. V srednjem veku je bil najpomembnejši ključ od mestnih vrat, dandanes pa je poleg ključa od vile, vikenda in avtomobila še posebno pomemben ključ, po katerem delijo osebne dohodke. Zelo nevaren je blagajniški ključ, ker je že mnoge spravil pod ključ. Glasbeniki živijo (sicer bolj slabo) od violinskega ali basovskega ključa, matematiki pa vedno znova iščejo ključne raznih problemov. Pri iskanju ključev pa se najbolj vneto angažirajo gospodarstveniki, vendar komaj najdeni ključ kaj kmalu odvzamejo, da lahko iščejo spet novega. Največ ključev je zaslediti po najrazličnejših pravilnikih, vendar jih je treba pred uporabo naljiti, sicer lahko škripljejo. Omeniti je treba še ključna delovna mesta, ki jih spoznamo po rožljanju s ključi. Nadomestilo za prave ključne so vitrihi, ki so zelo priljubljeni med vlomilci ki pravih ključev na lisičah niso nič kaj veseli. Ključ nam napravi vsak ključavničar, medtem ko ključne raznih skrivnosti brezuspešno iščemo vse življenje. (Lovro)

Kako glasujemo za podražitev

ŠAH

Dvoboj: Mariborski tisk - Aero

Dve srečanja v šahu, ki sta bili 28. oktobra v Celju in 15. decembra v Mariboru, sta prinesli stoodstoten uspeh našim šahistom. Obakrat so zmagali. Drugo zmago so si priborili po veliki borbi.

Rezultati:

CELJE, 28. oktobra: Aero — Mariborski tisk: 5,5:2,5

Jazbec: Mihevc 1:0, Bogadi: Vizovišek — remi, Špiljar: Prigdigar 1:0, Jezernik: Kocuvan 0:1 b. b., Marinc: Jelen 1:0, Faktor: Stauber 1:0, Završek: Ules 1:0, Rojc F.: Voršič 0:1.

MARIBOR, 15. decembra: Mariborski tisk — Aero: 31:33

Igralo se je po sistemu vsak z vsakim, da je bilo srečanje

bolj zanimivo in bi se vsi igralci pomerili med seboj.

Za Aero so dosegli točke: Jazbec 8, Bogadi 6,5, Špiljar 4,5, Marinc 4, Završek 3, Rojc F. 3, Faktor 2, Rojc E. 2.

To pa ni bilo le srečanje na športnem področju, ampak smo si izmenjali tudi strokovne in delovne izkušnje. Razkazali so nam svojo novo tiskarno, ki je moderno opremljena. Predvsem nas je impresionirala velikost in sodobna opremljenost ofset oddelka.

V Celju pa smo jim pokazali obrat neskončnih obrazcev, oddeleka bakrotiska, sitotiska in oddelek slep.

OLOMOUC

S prvenstva za pokal evropskih prvakov so se nam v naše uredništvo oglašile s to razglednico naše kegljačice, ki so na tem tekmovanju zabeležile lep uspeh — 4. mesto v Evropi.

Iz Aera so ekipo sestavljale: Vesna Javoršek, Tatjana Počivavšek, Magda Urh in Janja Marinc. V ekipi pa so še bile Metka Lesjak, Tanja Gobec, Lojzka Bajde in Eva Ludvik.

Tekmovalkam celjskega kegljaškega kluba se za pozdrave zahvaljujemo, obenem pa jim želimo obilo tekmovalnih uspehov v novem letu.

Uredništvo »Naš Aero«

Mnogo imamo v Aeru oddelkov (ne vem, če jih je že sploh kdo kdaj preštel), zaposluje ljudi najrazličnejših poklicev in izobrazbe na približno 800 delovnih mestih.

Tokrat smo se odločili, da vam predstavimo delovno mesto **strojni polnilec tub.**

Na to delovno mesto se zaposlujejo v glavnem ženske, in sicer je to delovno mesto v obratu barv v TOZD Kemija Celje. Kaj so nam o svojem delu povedale zaposlene na teh delovnih mestih same?

Marija ŽIDANIK: Moje delo teče takole: barve mi že zmešajo v strojnici. Barvo pa si nato sama pripeljem k stroju, kjer jo s pomočjo posebnega dvigala vlijemo v za to pripravljeno posodo v stroju. Ta stroj, na

Dragi prijatelji hokeja in drsanja! Mogoče še ne veste, da imamo v **delovni organizaciji Aero sekcijo za hokej.** Želim vas povabiti k aktivnemu sodelovanju ali pa za »kibica«, kar boste želeli.

Aerovci smo se prvič udeležili pred dvema letoma dvodnevnega sindikalnega turnirja v hokeju. Že tedaj se je pokazalo zanimanje, da bi rekreacija v hokeju postala stalna oblika našega rekreiranja.

Enkratno tekmovanje v sezoni je sicer vzbudilo zanimanje ter veselje do drsanja vsem nastopajočim. Mnogokrat pa jim je tudi škodovalo, saj nismo bili dovolj pripravljeni za vse napore in tako je velikokrat prišlo do poškodb.

Da bi večkratno izražene želje uresničili, smo sestavili **svet lige za rekreacijo v hokeju.** Sestavljen je iz predstavnikov Aera, EMO, Zlatarne in Konusa. Naloga sveta je, da koordinira delo vseh sekcij in tako lahko usklajujemo želje in predloge vseh. Izdelan je bil program rekreacije in sicer tako, da vse štiri ekipe trenirajo ali igrajo tekme isti dan. Izdelane pa so bile tudi propozicije tega tekmovanja, prilagojene rekreacijskim težnjam.

Tako smo v tej sezoni odigrali že skupno šest tekem, do konca tekmovanja jih bo še 21, tako da bo vsaka ekipa odigrala skupno 12 tekem. Ob zaključku sezone bo odigran sindikalni turnir. Tekmovanje traja tri mesece, to pa je hkrati tudi ena prvih sindikalnih hokejskih lig.

Po začetnih tekmah bi lahko ocenili, da so vse ekipe pokazale kar prijeten hokej. Manjka domače publike, ki bi posebno Aerovcem pomagala na višjo stopnico.

Aero je naši rekreacijski skupini pomagal z delno naba-

katerem delam, je neke vrste polavtomatičen in si moram tube sama vlagati v stroj, ki jih nato napolni z barvo. Skrbeti moram še, da je stroj popolnoma čist. Tube pa nato še etiketiramo in vlagamo v škatle. Delamo pa na normo.

Anica KRALJ: Tu imamo tri stroje in ne delamo stalno na enem stroju, se menjujemo. Jaz delam ta teden pri stroju, kjer polnimo oljnate barve. Sicer pa oljnate barve bolj malo delamo. Omenim naj še, da je to zelo umazano delo, posebno delo z oljnatimi barvami, ki tudi slabo vpliva na zdravje, pa tudi

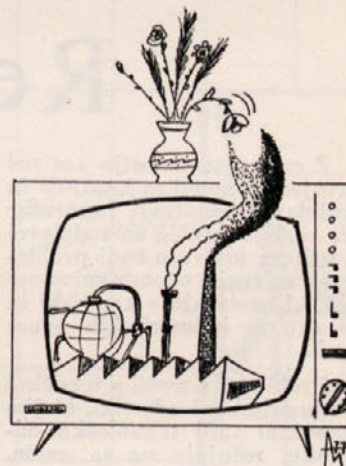
vo opreme in plačal uporabo drsalnišča. Da pa bi drsanje še bolj popularizirali, smo predlagali **rekreacijski drsalni dan**, namenjen vsem članom podjetij tega sveta (EMO, Konusa, Zlatarne in Aera).

Torej, VSE, KI IMATE DR-SALKE TER ŽELITE ZABAVATI IN REKREACIJE, VABIMO NA DRSALISČE V MESTNI PARK 15. JANUARJA 1978, OB 17. URI. Drsanje bo za vse člane vaše družine zastoj.

Udeležite se skupne rekreacije, mogoče boste dobili veselje do drsanja in nato s tem tudi nadaljevali.

K sodelovanju vas vabi sindikalna hokejska sekcija delovne organizacije Aero.

Baldo Jenko

**Dopisujte
v Naš Aero**

barvo težko umijemo. Najtežja pa je vožnja barve k stroju. Mišlim, da smo glede na težke pogoje dela premalo plačani.

Rezika DOBRES: Sedaj delam na tem avtomatičnem stroju za polnjenje tub. Ta stroj se razlikuje od ostalih dveh v tem, da ima vgrajeno fotocelico, da lahko sam naravnava tube v stroj in mi jih ni potrebno vlagati vanj. Delo je pri tem lažje, prav lepo se da delati, če stroj ne nagaja. Je pa delo še vseeno umazano, tudi ta stroj je potrebno očistiti, ko se umaže. Sicer pa, z delom sem zadovoljna, posebnih prolemov nimam.

Novosti s področja ljudske obrambe

Ceprav je bilo na področju obrambnih priprav že veliko narejenega, nikoli ne moremo z gotovostjo reči, da smo že dovolj pripravljeni. Zlasti obrambno vzgojo in usposabljanje ter s tem krepitev politične zavesti je treba še nadalje širiti na vse prebivalce. Zato so izdajatelji revije Naša obramba že 18. maja 1977 na sestanku s Predsedstvom SR Slovenije sporočili akcijo »Našo obrambo v vsako družino«. Ta akcija poteka tudi v naši občini in sicer na nivoju krajevnih skupnosti. V odborih za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito svetov krajevnih skupnosti so izbrani poverjeniki, ki hodijo od vrat do vrat in zbirajo naročnike. Celoletna naročnina za revijo Naša obramba je 100 din, svet občinske skupščine za L.O. varnost in družbeno samozaščito SO Celje pa je sprejel sklep o 50 % participaciji iz skladov za izobraževanje. Naloga nas vseh je, da se akciji odzovemo in se maročimo na Našo obrambo, saj 50 din letno ne sme biti problem za našo večjo usposobljenost, s tem pa tudi varnost. Poleg tega pa je revija še resnično zanimiva.

Pa še nekaj iz dela odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito DSSS. Odbor je na razširjeni seji, dne 14. 11. 1977 skupno s sekretariatom ZK, predstavniki IO OOS in predsedstva OO ZSMS pripravil varnostno oceno. Le-ta vsebuje oceno stanja, kakršno je danes ter oceno pripravljenosti na naravne nesreče, diverzantske akcije in vojno nevarnost. To oceno je potrdil delavski svet na izredni seji, dne 23. 11. 1977 in je osnova za izdelavo izpopolnjenega varnostnega načrta.

P. L.

Inštitut »Jožef Štefan«

Recikliranje

Z enako zavzetostjo kot pri uvajanju metod za kontrolo in izdelavi prototipov aparatov za nadzor okolja se sodelavci inštituta lotevajo tudi problemov v zvezi z odpadnimi snovmi, ki nastajajo v kemijski in v drugih industrijskih panogah.

Probleme v zvezi s tekočimi industrijskimi odpadki, ki jim pravimo tudi tehnološke odpadke, rešujejo na ta način, da skušajo najti ustrezne postopke, s katerimi bi odpadke očistili do také mere, da bi bilo dobljeno očiščeno vodo možno ponovno uporabiti v procesu. Kot primer take »zaprte« tehnologije naj navedemo obrat za predelavo uranove rude na Žirovskem vrhu, ki je zasnovan tako, da ne bo izpuščal v okolje nikakršnih odpadkov.

Po drugi strani pa je možno nekatere nadležne tekoče odpadke z ustreznimi postopki predelati v koristne snovi. Tako je npr. skupina sodelavcev Odseka za kemijo fluora na IJS že razvila postopek za predelavo odpadne žveplove kisline, ki je samo v SR Sloveniji nastaja okrog 20.000 ton letno, v amonijev sulfat. S tem je dana možnost, da se namesto 100.000 ton nevtralizacijskega blata, ki predstavlja samo po sebi nadležen odpad, proizvede letno 26.000 ton amonijevega sulfata. Le-ta je namreč pomembna sestavina umetnih gnojil in ga moramo danes še pretežno uvažati. Podobno kot problem omenjenih sulfatnih

odpadkov namerava skupina rešiti tudi problem fluoridnih odpadkov.

Skupina SEPO (Skupina za evalvacijo posegov v okolje), ki dela v okviru IJS na najvišjem znanstvenem nivoju, pa rešuje z vso potrebno širino številne probleme, ki se pojavljajo ob novih investicijah ali pa ob že obstoječih industrijskih obratih.

NASA AVTOMATSKA POSTAJA NADZORUJE OKOLJE

Rezultat večletnega usmerjenega dela na IJS v zvezi z varovanjem okolja je tudi avtomatska postaja, ki nadzoruje okolje — nekakšen elektronski stražar, ki neprekinjeno javlja kaj se dogaja s človekovim življenjskim okoljem. Naprava že priteguje vse tiste, ki hočejo na področju svoje delovne organizacije ali pa kar cele regije vedeti, kaj se v njihovi okolici v resnici dogaja. Mnogi hočejo imeti v rokah vsak trenutek »materialni dokaz« proti očitkom, s katerimi jih zasipajo občani, češ, da zastrupljajo zrak in vodo bolj, kot to dovoljujejo predpisi.

Postaja, ki jo je mogoče za različne potrebe različno dopolnjevati vodi mikroročunalnik.

Postaja omogoča tako delovnim organizacijam kot raziskovalcem zbrati številne hidrometeorološke podatke, podatke o kvaliteti zraka in voda, ki jih je mogoče uporabiti bodisi pri

PREDSEDNIKU OO ZSMS TOZD GRAFIKA

V slovo

Postal si lep fant,
da b' črke premikal
nikoli se klicu modrosti
izmikal.

Mohorjeva družba
je službo ti dala
za tovar'še stanovske
je stavce ti zbrala.

Pa plače večje
ti ni odobrila
še dinarja en'ga iz Medvod
ni dobila.

(Pa ga tud' nikol' ne bo)

Pri delu prihodnjem
ti srečo želimo,

Stanovski tovar'ši
DO Aero — TOZD Grafika

kuverto debelo,
da bolj bo veselo.

Pri študiju prava
veliko uspeha,
naj volja do jusa
ti nik'dar ne preneha.

Da solist v zboru bi postal,
za petje d'narcev nikol' jemal,
pri dekletih z isto b' štimo
pokazal svojo vso vrlino.

Ko pri »Fotolik«
garal boš za vel'ke gnarje —
PAZI,
da padel ne boš med sosede farje,
še za večje gnarje...

Spomini na »Aero«

(Nadaljevanje s 4. strani)

Aprila meseca 1941 so nacisti okupirali Celje in me nato pregnali z družino v Srbijo, kjer sem ostal do 1948. Tov. Jenko je ostal ves čas v podjetju in je potem po končani vojni za dotedanje nemško ime postavil ta znak za ime podjetja. Tako je tedaj dani znak in ime preživel »domala« štiri desetletja. Niti misliti si nisem mogel, da bo nekdani »W. Brauns« doživel tako silovit razmah. Znak in ime novega gospodarskega velikana srečam takorekoč dnevno povsod in večkrat me nehote obide tiho zadovoljstvo, da sem sodeloval tudi sam, čeprav skromno, pri oblikovanju delovne organizacije AERO.

Slovenskemu »Aeru« pa želim, da bi doživel čim večje uspehe v prihodnje kot tudi v novem letu 1978, saj smo zares lahko vsi ponosni nanj.

Dopisujte
v svoje glasilo-
Naš aero

STAREMU LETU V S

COBISS

Dobrohotno je natresel
nekaj snega januar;
naj spozna že šolska mladež,
da je smuka važna stvar!

Vse za zdravje! Ambulanto
v Medvodah so dobili;
morda bomo se kedaj,
tud' Celjani tja vozili!

Brž tečaj organizira
sekcija za smučanje;
z učitelji in starši,
mladež na smučine gre!

Naj v Šempetru bo skladišče!
se je kolektiv izrekel;
piknik, ki za tem je bil,
mnoge je speljal v Pekel...

Red v banki, mir pri hiši
kdaj OD je, kdaj ga ni:
koledar izplačevanja
za vse leto uredi!

Aerovcem smo prihranili
turistično odiranje —
smo k morju postavili
vozove za kampiranje!

V februarju vik zažene
kuhinja na Ipävčevi;
po dvoriščih in stopniščih
embalaža vsa leži!

Že čez dva tisoč nas je zdaj
in smo postali velesila;
s tržiščem se bojujemo —
a cena naša: majko mila!

Šempetrani so sklenili:
Čuvajmo, kar skupnost 'ma
zbrali so se v trdni vrsti
društva industrijskega...

Avgust prinesel je dobiček.
Da ga preudarno bi delili,
so čistega nam vina natočili —
a vsi »na eks« smo ga izpili!

Ko je sonce v marcu gredo
v Medvodah so se zbrali —
partnerji poslovni mnogi,
na načrte žegen dali...

Šmartinsko jezero privab'lo
v septembru ribiče je prizadevne:
pa na AERO trnek so prijele
le ribe, ki so... uvidevne...

Prek Kanala pa prijadra
k nam AC papirja gmota,
ki za funte nam poslala
ga britanska je dobrota.

V oktobru drugim smo za vzgled,
pogodbo z roketom podpisali:
le kdaj se pokazalo bo,
če dobro žogo smo izbrali...

Smo za uvoženo opremo
s Švicarji zmenili se,
potlej pa si v roke segli
vzklikali: naprej, AC!

Trimali in tekmovali
smo marljivo celo leto:
za dosežke smo prejeli
Bloudkovo plaketo!

Da je v proizvodnji naši
ustvarjalnost v navadi:
javnosti vsej pokazali
v prvomajski smo paradi!

Za zaključek leta pa smo
v hali Golovec se zbrali:
z dolgo vrsto jubilentov
skupaj kolo zaplesali!

Vse najboljše v novem letu

NAS AERO je glasilo Aera, kemične, grafične in papirne industrije Celje. Urejuje uredniški odbor: KITAK Stane, ROVERE Dora, DOVC Karmen, KORENT Janez, LEDNIK Marjan, MARVIN Karlota, BOŽIČ Rudi, DORNIK Karlota, ROBAS Cvetka in TAJHMAJSTER Marija. Glavni in odgovorni urednik MARULEC Marija. Uredila ZAVRSNIK Janja. Tiska: Tiskarna Aero. Za tiskarno. VRACUN Drago. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo, št. 33-318/73, je NAS AERO oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov.